

Sense Catalunya

«Els escons catalans seran l'últim recurs per formar govern a Espanya. Abans s'assajaran totes les alternatives possibles»

El model transaccional del postfranquisme atorgava un paper determinant als escons de bascos i catalans a l'hora de formar govern després d'unes eleccions generals a Madrid, si cap dels dos partits grans no assolía la majoria absoluta.

El bipartidisme dissenyat a la Transició contemplava que el PP o el PSOE negociarien amb els partits perifèrics contraprestacions més o més importants (transferències de competències, més participació en el pastís fiscal, etcètera) a canvi dels vots necessaris al Congrés per formar govern.

El bipartidisme ja és història a Espanya, i els temps en els que bascos i catalans tenien la clau de les majories, també. Els grans partits espanyols han demostrat que es pot governar l'Estat sense Catalunya. Hi ha altres aritmètiques possibles que fan innecessàries les concessions que després es revertien amb mesures recentralitzadores més o menys dissimulades.

El 28A l'independentisme voldria jugar dues cartes que van en la mateixa línia: o bé condicionar la formació d'un govern d'esquerres o bé bloquejant l'activitat parlamentària a Madrid impedit cap majoria que pugui tirar endavant un programa de govern.

Tanmateix, els resultats de les eleccions general pot posar sobre la taula diverses combinacions que poden fer ineficaces les dues cartes del sobiranisme. L'escenari més dramàtic és un tripartit de la dreta que farà de l'anihilament de Catalunya el seu principal objectiu de govern. El segon, un govern PSOE-Ciudadanos que pivotarà sobre la negociació dels drets nacionals dels catalans i la regressió del minso autogovern que ens queda.

És aleshores l'abstenció una alternativa sensata per a l'independentisme? De cap de les maneres. Més enllà de les possibilitats d'influència que pugui tenir a Madrid -que seran gairebé inexistents- és primordial que les opcions republicanes demostrin a Catalunya, a Espanya i al món que manté el seu múscul intacte i que avança en nombre de vots.

Sembla improbable que el conflicte de Catalunya i Espanya es pugui resoldre en una negociació oberta i franca a Madrid -sigui quin sigui el resultat del 28A i governi qui governi- però la força electoral de l'independentisme és una matèria primera indispensable per encarar el proper embat democràtic a l'Estat.